

Že leta 1934 je postal član društva, v katerem je bil vnet planinec, smučar in sanjač, saj je takrat planinstvo povezovalo vse te dejavnosti. Pred vojno in po njej je bil dalj časa tudi aktiven športnik-telovadec, kar kaže na njegovo vsestransko delovanje. Ko je svoje vaditeljstvo prepustil mlajšim, je postal leta 1954 član upravnega odbora društva in začel z delom markacista. Leta 1957 je prevzel funkcijo načelnika tega odseka, ki jo je uspešno opravljal polnih 30 let. Iz zdravstvenih razlogov je moral to funkcijo prepustiti mlajšemu, ostal pa je član odseka do zadnjega dne.

Poleg tega je po svojih močeh sodeloval v številnih delovnih akcijah pri gradnji obeh naših sedanjih planinskih domov. Zanj je ostal v nepozabnem spominu 24. junij pred 15 leti, ko je postal prvi društveni praporščak, na kar je bil veskozi ponosen. S praporom se je udeležil mnogih planinskih slavij po Sloveniji in prisostvoval številnim poslednjim slovesom znanih planincev doma in v vsem Zasavju. Precej zaslug za vzorno pobiranje članarine na terenu v zadnjih 10 letih je tudi njegovih.

Bil je ves predan naravi in našim goram. Zelo dobro so mu bili znani vrhovi Julijcev, Karavank, Kamniških planin in Zasavskih gorá. Na vseh pohodih in srečanjih je s svojim humorjem vnašal prijetno počutje med planince. Značilno zanj je bilo, da je posebno mladim z znanim izrekom »kdor le more, naj gre v gore« vedno priporočal zdravo hojo v gorsko prirodo, zato je tudi vse svoje otroke vzgojil v pravem planinskem duhu.

Za svoje dolgoletno piodno sodelovanje

v PD Zagorje je prejel zlati znak MDO ZPD, srebrni in zlati znak PZS, srebrni znak PZJ in Knafeljevo diplomu.

Alojz Sajovic

In memoriam: Prof. Valentin Stante

13. januarja je dnevni tisk sporočil, da je v Celju v 91. letu starosti umrl Valentin Stante, profesor v pokoju. V času svojega službovanja (izza 1923/24) na celjski gimnaziji med obema vojnama je bil med vidno zavzetimi dejavniki Savinjske podružnice SPD, danes PD Celje.

Planinska kronika tistega časa pove, da je bila Stantetova zavzetost za skrb za naš gorski svet, izrecno pa za Logarsko dolino in Okrešelj, vzporednica znatnim prizadevanjem Savinjske podružnice SPD v smeri širšega odpiranja Logarske doline in njenega okolnega sveta zahtevam sodobnega planinstva in turizma. Omenimo le postavitev nekdanje Tillerjeve kočje (1925), kasneje še postavitev večjega in udobnejšega hotela (1931), vmes pa posredovanje Podružnice za redno avtobusno povezavo Logarske doline s Celjem in prenovno Frischaufovega doma na Okrešlju (1927—1930), ne nazadnje po večkratnih brezuspešnih poskusih nakup »planine Okrešelj in sosednega sveta, segajočega od kota Logarske doline do slemen in najvišjih vrhov« ter leta 1931 proglašenje te edinstvene krnice za narodni park... Kdo drugi je mogel biti tista leta boljši in skrbnejši gospodar celjskih postojank v tem planinskem predelu kot pokojni Va-

Prof. Stante med svojimi dijaki maja 1930 pred nekdanjo Tillerjevo kočjo v Logarski dolini

lentin Stante, profesor prirodopisa, prežet z ljubeznijo do narave!

Še leta 1940 ga njegova razprava Narodni park Okrešelj v Planinskem vestniku št. 10 legitimira kot zanesljivega poznavalca okrešeljske kamenine, flore in favne, obenem pa kot budnega varuha krnice pod stenami Brane in Turske Gore, Rinke in Mrzle Gore, ki ob tem obžaluje, da »pouk in zakonski predpisi o varstvu prirode tako malo zaležejo« ...

Z besedo in delovanjem je odpiral oči in srca za naravo in gore tudi svojim dijakom. Kadar jim je bil razen učitelja še razrednik, jih je za majski izlet največkrat popeljal v ta svoj prirodni park.

Tako ostaja lik pokojnega profesorja Staneta za zmeraj zgled planinskega in prosvetnega delavca.

Gustav Grobelnik

Izleti celjskih zlatarjev

»Prepričani smo, da bodo nekateri izleti zanimivi tudi za člane drugih planinskih društev,« so napisali k svojemu programu izletov za letošnje leto člani Planinskega društva Zlatarne Celje, »kajti naših izletov se lahko udeleži vsak planinec.«

Januarja in februarja so bili člani PD Zlatarne Celje (in drugi, ki so šli z njimi) na Rogli in Osankarici, na Šmohorju in Košnici, na Jančah, Kofcah, Limbarski gori, Golavi, Mrzlici in Kalu, Kopitniku in Gorah ter na izletu Zdravju naproti.

Ob koncih tedna bodo šli člani PD Zlatarne Celje meseca marca na Arihovo peč, Snežnik, Kum in Porezen, aprila pa na izlet v neznano, v Dobrovlje, na Menino planino, po Haloški planinski poti in po mejah krajevne skupnosti Liboje. Od 26. aprila do 2. maja bodo organizirali prvomajski izlet na Korčulo in Mljet, naslednje majske vikende pa bodo izleteli na Blegoš, po Polhograjski planinski poti, na Stol ter na planino Sleme pod rdečim robom, medtem ko bodo junija priredili izlete na Ratitovec, Kepo, Uršljo goro in Boč.

Julija bosta dvodnevni turi na Veliko planino, Konja, Korošico, Ojstrico, Klemenčovo jamo in v Logarsko dolino ter na Prestreljenik in Kanin, avgusta pa prav tako dvodnevni turi na Veliko Ponco in Hasner v Avstriji. Od 12. do 21. avgusta bodo odšli na lepo turo po Durmitorju in Tari, v začetku septembra pa na tridnevno turo na Triglav. Septembra bo še dvodnevna tura na Mangart in Svinjak ter enodnevni na Coglians ter na srečanje na tromeji Italije, Avstrije in Jugoslavije.

V zadnjih treh mesecih letošnjega leta bodo spet organizirali enodnevne izlete. Oktobra bodo šli na Čreto, Tolsti vrh, Kresico in Predhovicu, na avstrijski Obir in v Gorski Kotar, novembra na Bohor, v Rog, Bazo 20, Gočo in na Mirno goro, na Zassavsko goro in od Litiže do Čateža, decembra pa na Tisje in Javornik.

Informacije za vsakega od teh izletov je mogoče dobiti na telefonski številki (063) 31 711, kjer sprejemajo tudi prijave za izlete.

Dom popotnikov

Na seji Komisije za evropske pešpoti 7. decembra 1988 je bila prvič sprožena pobuda, da bi gozdarski dom na Mačkovicu, ki že vrsto let z izjemno naklonjenostjo sprejema popotnike, skupaj z gozdarji preimenovali in preuredili v dom popotnikov. S kočevskimi gozdarji v Velikih Laščah bi uporabljali dom tudi organizirani popotniki, to je Komisija za evropske pešpote za svoje strokovno in organizacijsko delo. Dom bi lahko izkoristili (poleg popotnikov) tudi za organizirano zbiranje, sestankovanje in drugo, kar pač potrebuje takšna družbena in športna organizacija.

Zaenkrat teče vse gladko. Nihče še ni rekel veliki NE. Vsi računamo na že mnogokrat potrjeno svetovljanstvo in razumnost laških gozdarjev, za katere naravni prostor ni le gozd, temveč gozd z življenjem in zgodovino, z razvojem in prihodnostjo.

Marko Kmecl
(Obvestila)

VII. planinski ples

Planinsko društvo Matica iz Murske Sobote je priredilo že 7. planinski ples. V polni restavraciji hotela Zvezda, ki je vsakoletni gostitelj prireditve, je sobotni večer v prijetnem vzdušju kar prehitro minil. Na njem so planinci med drugim pripravili šaljiv program in bogat srečolov, del tako pridobljenih sredstev pa smo namenili tudi Planinskemu vestniku. Tako se nadaljuje že tradicionalna pomoč za reševanje finančnih težav osrednje slovenske planinske revije.

Jože Ružič

Prekmurskim planincem se za 100 000 dinarjev lepo zahvaljujemo.

Planinski vestnik

Izleti in darila seniorjev

Sekcija seniorjev iz zagrebškega planinskega društva Željezničar je lani organizirala vrsto izletov in tur v slovenske gore in na slovenske griče. Tako so bili zagrebški seniorji na Velikem Cirkniku pri Brežicah, na Lisci in Kojniku, na zimskih pohodih na Stol, Snežnik in Porezen, na Žumberku, na pohodu Štampetov most, na gori Oljki, Donački gori, Socerbu, Slavniku, Nanosu, kar trikrat na Travnji gori, pri kraški jami Ogenjci, v Kočevskem Rogu, Knežcu